

tende Frist, mente det ærede Medlem, at 1 Aar kunde ved enkelte Lejligheder være for kort et Tidsrum. Ja, i den tyske Lovgivning er det 2 Aar. Hovedsagen er, at der bliver fastsat en bestemt Frist, og der vil ventelig neppe være nogen Vanskelighed ved i Udvalget at blive enig om at fastsætte Længden af Fristen, naar man forud er enig om, at vi bør have en Frist.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgekreds og ogsaa det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgekreds omtalte de forskellige — man kan sige — abnorme Tilfælde, der kunne fremkomme med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Arbejder, hvem et Ulykkestilfælde er overgaaet, i det givne Tilfælde kommer ind under Ulykkesforsikringen og altsaa skal have Erstatning eller ej. Det er ganske vist, at der i saadanne Tilfælde kan fremkomme højst ejendommelige Eksempler, og det er jo navnlig disse, der blive indankede for Indenrigsministeriet, og som man derfor faar Lejlighed til at se. Netop disse Tilfælde, hvor den tilskadekomne er bleven frakendt Erstatning, hvor det af Ulykkesforsikringsraadet er fastslaaet, at han ikke er forsikringsberettiget i det givne Tilfælde, ere ofte meget vanskelige at fastslaa, og de kunne være vanskelige at forstaa af den, hvem Kendelsen gaar imod. Men naar de ærede Medlemmer ønskede Forandringer, maa man huske, at naar vi en Gang naa til en Revision, og selv om man faar fastsat andre Grænser i de Tilfælde blandt andet, som bleve nævnte af de ærede Medlemmer, hvor en Arbejder paa en Fabrik er kommen til Skade under Kørselen og Indladningen af Materialer til Fabrikken, vil der sikkert altid alligevel findes saadanne Grænsetilfælde. Der kan ikke fastsættes Bestemmelser i denne Lov, uden at man fremtidig ogsaa vil komme til Tilfælde, der se lige saa mærkelige og ejendommelige ud, og hvor det vil være lige saa vanskeligt for den tilskadekomne at forstaa, at der i det givne Tilfælde ikke kan tilkendes ham Erstatning. Saadanne Grænsetilfælde ville altid foreligge, hvorledes Loven saa end er skreven, og de ville, naar de ere afgjorte af Arbejderforsikringsraadet, altid vække Forbavselse hos den af Parterne, hvem Afgørelsen er gaaet imod. Det glædede mig at høre det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgekreds (Neergaard) erkende, at Raadet altid gaar til den humane Side, at det, hvor der

maa træffes disse Fortolkninger af Lovens Udstrækning stadig saa vidt gør ligt gaar til — man kan godt sige til Arbejdernes Side og søger at fortolke saa human som muligt.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgekreds (N. Andersen) havde derimod enkelte Indvendinger mod Lovforslaget, men det var Indvendinger, der til Dels ere besvarede fra andre Medlemmer, og Indvendinger, som ere af en saa speciel Beskaffenhed, at de væsentlig egne sig til Udvalgsbehandling, hvorfor jeg kun skal komme lidt ind paa dem. Jeg tror, at det ærede Medlem noget overdrey Følgerne af Lovforslagets Bestemmelser om Lægeerklæringer. Han gik ud fra, at naar disse Erklæringer skulde betales af Selskaberne, vilde der blive anmeldt en Vrimmel af Skader. Det ærede Medlem omtalte saadanne Skader, som aldrig kunde blive Genstand for Erstatning, og mente, at de nu ville blive anmeldte i stort Omfang og skaffe Selskaberne Udgifter til Lægeerklæringer. Jeg tror dog, at det er at se noget for sort derpaa, jeg tror, at det er at udmale sig Virkninger, som det i det daglige Liv vil vise sig, at Bestemmelserne ikke ville have. Med Hensyn til Dagpengenes Udbetaling hver 14de Dag i Stedet for ugevis skal jeg meget anbefale at blive ved Lovforslagets Bestemmelser og ikke følge det ærede Medlem. Hvad man har søgt ved Lovforslagets Bestemmelser om Dagpenge, er netop, at Dagpengene komme regelmæssigt, at de virkelig komme den tilskadekomne og hans Familie til gode i den Tid han er uarbejdsdygtig. Som det er nu, kan der ofte gaa adskillige Uger, før den tilskadekomne er kommen overens med Ulykkesforsikringsselskabet og faar udbetalt Dagpengene i en samlet Sum. Her vil han derimod faa sine Dagpenge udbetalt til sit og Familiens Underhold med samme Regelmæssighed, som han ellers faar sin Dagløn. Det Spørgsmaal, at Lægeerklæringerne kun afgives hver 14de Dag, medens Selskaberne eller Arbejdsgiverne ere pligtige til at udbetale Dagpengene ugevis, tror jeg man let vil komme ud over; jeg ser ikke, at det kan volde nogen Vanskelighed. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg paa ny udtaler min Glæde over den Tilslutning, dette Lovforslag har vundet fra alle Sider.

Da der ikke var flere, der begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.